

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010905
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4116010905.1

Uznesenie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci proti obvineným F. A. a spol., pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, v Nitre dňa 08.08.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 241 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku s poukazom na § 214 odsek 1 Trestného poriadku sa trestná vec obvinených F. A., Z. XX.XX.XXXX V. I. F., K. B. Ž. Č.. XXX T. D.. F. A., Z. XX.XX.XXXX V. I. F., K. B. Ž. Č.. XXX pre skutok, ktorý mali spáchať tak, že:

„dňa 7. februára 2016 v čase o 21.14 hod. v I. F., na ul. C. fyzicky napadli F. B., K. B. C. Č.. XXX/XXX, I. F., J. B., K. B. Ž. Z. Č.. XXX/XX, I. F. T. E. Q., K. B. G. XX, Z. tak, že F. A. sotil J. B. do oblasti chrbta, následkom čoho on spadol na zem, kde ho napadol aj F. A. tak, že ho udieral rukami, F. A. následne udrel F. B. do oblasti rebier a napadol aj E. Q. tak, že sa oproti nemu rozbehol, narazil do neho, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím im nespôsobili žiadne zranenia“,

p o s t u p u j e Okresnému úradu v Zlatých Moravciach, odboru všeobecnej a vnútornej správy, priestupkovému oddeleniu, pretože zistil, že nejde o trestný čin.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku podal dňa 19.07.2016 na Okresný súd Nitra obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 115/16/4403 na obvinených F. A. T. D.. F. A., pretože mal za preukázané, že výsledky vyšetrovania v dostatočnej miere odôvodňujú ich postavenie pred súd. Spoločne s podanou obžalobou predložil okresný prokurátor súdu i vyšetrovací spis Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce pod ČVS: ORP-285/ZM-NR-2016. Predmetná trestná vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T 77/2016.

Obvinení sa mali podľa uvedenej obžaloby dopustiť prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku uznesenia.

S poukazom na právnu kvalifikáciu zažalovaného skutku, ktorého horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby neprevyšuje osem rokov, bol daný dôvod na postup v zmysle ustanovenia § 241 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého obsah podanej obžaloby a obsah spisu preskúmava samosudca.

Po oboznámení sa s obžalobou a celým spisovým materiálom samosudkyňa zistila, že v predmetnej trestnej veci z výsledkov vyšetrovania vyplynulo, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť kvalifikovaný ako priestupok a preto podľa § 241 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 214 odsek 1 Trestného poriadku rozhodla o postúpení veci inému orgánu.

Obvinený F. A. a obvinený D. F. A. sa v prípravnom konaní dňa 17.03.2016 ku skutku priznali, oľutovali ho a pripustili, že to, čo spravili bol následok provokácie troch Rómov, ktorí na nich vykrikovali, že sú

„buzeranti“ popritom ako nakladali hudobné nástroje, ktoré používali na fašiangovej zábave v C., na ktorej vystupovali. Konaním uvedeným v obžalobe chceli týchto Rómov vyplašiť.

Poškodení J. B., F. B. T. E. Q. v prípravnom konaní zhodne usvedčili obvinených z fyzického napadnutia, ktoré spočívalo v tom, že obvinení ich sotili, narazili do nich a udierali rukami, pričom predtým im obvinení nadávali do migrantov, čiernych húb, načo oni ako poškodení vôbec nereagovali. Všetci traja poškodení totožne uviedli, že im neboli spôsobené žiadne zranenia a ani im nebola spôsobená žiadna škoda.

Svedkovia F. L. T. G. Š., kamaráti obvinených z dychovky, v prípravnom konaní vypovedali, že dňa 07.02.2016 asi o 21.00 hod. mali obvinení s troma Rómami šarvátku, bili sa s nimi a potom Rómovia zobrali palice. Ako príčinu konfliktu svedok Š. označil vzájomné nadávanie medzi obvinenými a Rómami.

Súd na základe dostupných a zadovážených dôkazov a ich vyhodnotením dospel k záveru, že bolo bez pochybností preukázané, že obvinení spoločným konaním fyzicky napadli poškodených tak, ako bolo uvedené v obžalobe 2Pv 115/16/4403. Tieto skutočnosti vyplývali nielen z výpovedí obvinených F. A. T. D.. F. A., ktorí sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznali a svoje konanie oľutovali, ale aj z výpovedí poškodených F. B., J. B. T. E. Q. T. Q. F. L. T. G. Š.. Uvedené dokazuje aj kamerový záznam zo dňa 07.02.2016 od 21:08 hod. a jeho analýza v úradnom zázname z 17.02.2016.

Zo zabezpečených listinných dôkazov vo vyšetrovacom spise súd zistil, že ani jeden obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný. Priestupkovo prejednávaný bol len obvinený D.. F. A., ktorý sa dopustil šiestich priestupkov, a to iba na úseku dopravy, ktoré všetky boli vyriešené blokovou pokutou.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, Kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Pre nepochybné a bezpečné vytvorenie úsudku, že obvinení svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona je nevyhnutné dôsledne sa zaoberať všetkými okolnosťami skutku, a následne vyhodnotiť nielen spôsob konania obvinených, spôsobený následok, ale zisťovať aj zavinenie, pohnútku, osoby obvinených a ich pomery.

Súd tak po preskúmaní obžaloby a obsahu vyšetrovacieho spisu dospel k záveru, že okresný prokurátor nepostupoval dôsledne pri skúmaní konania obvinených z hľadiska konkrétneho stupňa závažnosti žalovaného prečinu.

Trestného činu výtržníctva sa dopustí ten, kto slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného. K tomu, aby bol spáchaný trestný čin výtržníctva v uvedenej podobe, musí mať napadnutie iného skutočnú povahu výtržnosti, t.j. musí ísť o konanie narušujúce závažným spôsobom verejný poriadok a pokoj, a preto nie každé napadnutie na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom je nevyhnutne výtržníctvom. Navyše, ako vyplýva z druhového (resp. skupinového) objektu trestného činu výtržníctva, predmetom ochrany sú medziľudské vzťahy a zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom. Z tejto povahy chráneného záujmu je potrebné vyvodit' záver že, ak má byť určité chovanie považované za výtržnosť, musí sa výraznejším spôsobom dotýkať verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov. Pritom všetky uvedené podmienky, za ktorých splnenia možno považovať napadnutie iného za výtržnosť podľa § 364 Trestného zákona, sú súčasne tými znakmi, ktoré ho charakterizujú ako trestný čin výtržníctva podľa uvedeného ustanovenia a jednak ho odlišujú od niektorých priestupkov obdobnej povahy. V tom je uvedená zásada subsidiarity trestnej represie (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). Výtržnosťou v zmysle § 364 Trestného zákona sa rozumie konanie, ktoré závažnejším spôsobom naruša verejný poriadok, či pokoj a ide o taký zásah do

medziľudských vzťahov, či zásad slušného chovania, ktoré hrubo narušuje verejný poriadok na mieste verejnosti prístupnom, t.j. na mieste, kde má prístup široký okruh ľuďi individuálne neurčených a kde sa ľudia zdržiavajú, takže ju môžu postrehnúť, hoci v čase skutku nemusia byť prítomní fyzicky.

Spôsob takého konania v sebe zahŕňa verbálne, ako aj fyzické útoky. Kým verbálne útoky by sa mali za trestný čin výtržníctva považovať iba v mimoriadne krajných prípadoch, fyzické útoky je potrebné posudzovať prísnejšie. Pri fyzických napadnutiach treba pri posúdení materiálneho znaku podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona posudzovať intenzitu útoku, priebeh útoku, okolnosti, za akých došlo k útoku, zhodnotiť morálnu ujmu (bezdôvodnosť útoku, či je poškodený zbitý alebo zahanbený fyzickým útokom v prítomnosti osôb) a následky, osobu útočníka, ako aj osobu napadnutú (R 4/1976).

Objektívna stránka trestného činu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spočíva z hľadiska konania v aktívnom protiprávnom konaní páchatel'a, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel' dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Spravidla ide o násilný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne. Každé fyzické napadnutie občana, aj keď sa ho páchatel' dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti, nemusí vždy napĺňať skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva (R 40/1977). Podľa uvedeného je skutková podstata naplnená vtedy, keď je útok vedený s úmyslom narušiť verejný pokoj a poriadok. Z vykonaných dôkazov a okolností skutku však nemožno usudzovať, že by obvinení konali s takýmto úmyslom a že by ich konaním došlo skutočne k narušeniu verejného poriadku. Obvinení vypovedali, že ich úmyslom bolo poškodených len vystrašiť, že sa nechali vyprovokovať poškodenými, ktorí im nadávali. Pri trestnom čine výtržníctva sa vyžaduje konanie takej intenzity, ktoré hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu súčasne prítomných osôb. V danom prípade bolo nepochybné, že obvinení sa po fašiangovej zábave dostali najprv do slovnej potýčky s osobami iného etnika (poškodenými), ktorá nakoniec vyústila aj do fyzického konfliktu medzi obvinenými a poškodenými. Z vykonaného dokazovania bola dokázaná nízka fyzická intenzita útoku (samotní poškodení vypovedali, že im nebolo spôsobené žiadne zranenie a ani žiadna škoda), počet útočníkov bol dokonca nižší ako počet poškodených, incident trval len krátku chvíľu (dôkaz: úradný záznam analyzujúci kamerový záznam z inkriminovaného dňa a času), následky poranení u poškodených nedosiahli stupeň ublíženia na zdraví (dôkaz: výpovede poškodených), prítomní incidentu okrem obvinených a poškodených boli svedkovia F. L. T. G. Š., ktorí sú kamaráti obvinených, čiže nešlo o zneváženie napr. pred širokou verejnosťou, pred deťmi a pod. V neposlednom rade bol objasnený aj v podstate banálny motív, ktorý incidentu predchádzal (vzájomné nadávanie si zúčastnených osôb). Teda skutok v obžalobe okresného prokurátora sa stal, tento skutok spáchali obvinení a skutok vykazuje formálne znaky prečinu, ale z hľadiska skúmania závažnosti prečinu v posudzovanom prípade, a to predovšetkým s poukazom na spôsob vykonania činu, jeho následok, okolnosti, za ktorých bol vykonaný a tiež pohnútku obvinených ako aj osoby obvinených, ktoré súd považoval na základe správ o povesti, za bezúhonných súd v danom prípade výtržnosť obvinených 1. a 2. posúdil ako ojedinelý skutok, ktorý sám o sebe nebol závažný a podľa názoru súdu konkrétny stupeň závažnosti bol nižší než nepatrný.

Jednou zo základných zásad trestného práva je zásada subsidiarity represie, ktorá je vyjadrením myšlienky, že trestnoprávne riešenie predstavuje „ultima ratio“ pre súd. V praxi to znamená, že súdna prax má používať trestné právo len v prípade, ak ostatné právne prostriedky nestačia. Preto je potrebné starostlivo uvážiť, či - ten ktorý prípad je nutné kriminalizovať a kde stačí uplatnenie iných právnych zodpovedností.

V danom prípade súd kriminalizovanie protiprávneho konania obvinených, ktoré bolo len vyústením vzájomných nadávok medzi obvinenými 1. a 2. a poškodenými (dôkaz: výpoveď svedka Š.) považoval za porušenie zásady subsidiarity, na ktorej je trestné právo založené.

Dostatočné odôvodnenie postavenia obvineného pred súd totižto v zmysle ustanovenia § 234 odsek 1 Trestného poriadku závisí od toho, či v prípravnom konaní orgány činné v trestnom konaní vykonali dokazovanie o všetkých okolnostiach, ktoré treba pred súdom dokazovať, teda aj o okolnostiach, ktoré majú vplyv na závažnosť činu (R 54/1968 per analogiam, keďže z obsahu definície trestného činu sa spoločenská nebezpečnosť úplne nevytratila).

Konanie obvinených vzhľadom na nepatrnú závažnosť činu by bolo možné podradiť pod priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

S poukazom na vyššie rozvedené skutočnosti, súd postupom podľa § 241 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku s poukazom na § 214 odsek 1 Trestného poriadku predmetnú trestnú vec obvinených F. A. T. D.. F. A. postúpil Okresnému úradu v Zlatých Moravciach, odboru všeobecnej a vnútornej správy, priestupkovému oddeleniu, ktorý je príslušným orgánom, ktorý by mal zažalovaný skutok prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.